

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **K. S.**, zast. Mgr. Bohuslavem Rollem, advokátem, se sídlem Chomutov, Mostecká 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2006, č. j. 15 Az 267/2003 – 36,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 27. 3. 2006, č. j. 15 Az 267/2003 – 36, zamítl žalobu žalobce směřující proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 23. 1. 2002, č. j. OAM-2712/AŘ-2001, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím ministra vnitra byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2001, č. j. OAM-6362/VL-07-12-2001, kterým žalobci nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nebyla vztažena překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Namítal, že splňuje podmínky pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny. Stěžovatel byl podle svého vyjádření v zemi původu dlouhodobě pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, z důvodu národnosti a náboženství. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Dne 19. 7. 2006 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podáním ze dne 6. 11. 2006, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 7. 1. 2006, vzal stěžovatel svou kasační stížnost zpět v celém rozsahu.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.

Podle ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Protože projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno poté, co byl spis předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu